

DECIZIA nr. **506** din 2013
privind solutionarea contestatiei formulata de SC X SA,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. 39998/17.05.2013

Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata cu adresele nr.x/.05.2013, nr.x/09.07.2013 si nr.x/22.07.2013, inregistrate la DGFPMB sub nr.x10.07.2013 si nr.x/22.07.2013 de catre Administratia Finantelor Publice sector 5 cu privire la contestatia formulata de SC X SA cu sediul in Bd. x, sector 5, Bucuresti.

Obiectul contestatiei, inregistrata la organul fiscal teritorial sub nr. x/09.05.2013, il constituie:

-decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr.x/10.04.2013, comunicata la data de x.04.2013, prin care s-au stabilit accesorii aferente TVA si impozitului pe veniturile din activitati desfasurate in baza conventiilor/contractelor civile incheiate potrivit Codului civil in suma totala de x lei;

-decizia de impunere din oficiu "160" nr.x/28.12.2012 prin care s-a stabilit TVA de plata in suma de x lei.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin. (1), art.206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, precum si pct.3.9. din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul presedintelui A.NA.F. nr.450/2013, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de SC X SA.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin contestatia formulata societatea arata urmatoarele:

Solicita anulara deciziei nr.x/10.04.2013 si a deciziei de impunere din oficiu "160" nr.x/28.12.2012.

Societatea precizeaza ca a achitat toate sumele datorate la bugetul statului la termenele scadente.

Desi a achitat impozitul pe veniturile din activitati desfasurate in baza conventiilor/contractelor civile incheiate potrivit Codului civil, o parte din sumele achitate, respectiv x lei a fost repartizata eronat de Administratia Finantelor Publice sector 1 in contul impozitului pe venitul din valorificarea bunurilor in regim de consignatie, astfel: OP nr.xxxxxxxx/.2004, sume care se regasesc in fisa sintetica ca si plati achitate in plus.

Exista diferente achitate in plus pentru care organul fiscal nu a dispus compensarea intre contributi si nici restituirea, desi reprezinta plata nedatorata.

Declaratia nr.x/28.12.2012 este eronat emisa intrucat nu existau debite neachitate.

Societatea a depus cereri la Administratia Finantelor Publice sector 1 si Administratia Finantelor Publice sector 5 in vederea solutionarii erorilor care au generat dobanzi de intarziere, dar nu a primit raspuns solicitarilor.

Diferentele achitate in plus pentru care nu s-a dispus restituirea sunt in suma de x lei.

In sustinere anexeaza copii ale documentelor de plata invocate si cererile de transfer inregistrate la Administratia Finantelor Publice sector 1 sub nr. x/17.01.2013, x/17.01.2013 si la Administratia Finantelor Publice sector 5 sub nr.x/08.04.2013.

II. Prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr.x/10.04.2013 s-au stabilit in sarcina SC X SA obligatii fiscale accesorii aferente TVA si impozitului pe veniturile din activitati

desfasurate in baza conventiilor/contractelor civile incheiate potrivit Codului civil, precum si a contractelor de agent in suma totala de x lei.

Prin decizia de impunere din oficiu nr.x/13.12.2012 s-a stabilit obligatia de plata a TVA in suma de x lei.

III. Avand in vedere documentele existente la dosarul cauzei, sustinerile organului de administrare fiscala, motivatiile contribuabilei, precum si actele normative incidente cauzei se retin urmatoarele:

3.1. Referitor la decizia de impunere din oficiu nr.x/13.12.2012

Cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii se poate pronunta pe fond asupra acestui caput de cerere, in conditiile in care contestatara nu prezinta motivele de fapt si de drept pe care isi intemeiaza contestatia.

In fapt, prin Decizia de impunere din oficiu nr.x/13.12.2012 emisa AFP Sector 1 s-a stabilit obligatia de plata a TVA in suma de x lei aferenta lunii iulie 2007, scadenta la data de 25.08.2007.

Prin contestatia formulata, contestatara nu prezinta argumente, motive de fapt si de drept cu privire la suma contestata reprezentand TVA in suma totala de x lei, solicitand anularea deciziei pe motiv ca nu exista debite neachitate.

In drept, in conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicat:

"Art. 206 - (1) Contestatia se formuleaza în scris si va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestatiei;

c) motivele de fapt si de drept;

d) dovezile pe care se întemeiaza;

e) semnatura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum si stampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calitatii de împuternicit al contestatorului, persoana fizica sau juridica, se face potrivit legii."

De asemenea, pct. 2.5 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul Presedintelui A.N.A.F. nr. 450/2013:

"2.5. Organul de solutionare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt si de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.

In speta sunt aplicabile si dispozitiile pct. 11.1. din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 2137/2011, care precizeaza:

"11. Instructiuni pentru aplicarea art. 216 din Codul de procedură fiscală - Soluții asupra contestației

11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

(...)

b) **nemotivată**, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;"

Din documentele existente la dosarul cauzei rezulta ca urmare a nedepunerii declaratiei fiscale"300" pentru luna iulie 2007, organul fiscal a stabilit din oficiu in sarcina societatii contestatare obligatia de plata a TVA in suma de x lei.

Avind in vedere faptul ca SC X SA nu aduce nici un argument de fond in sustinerea acestui capat de cerere din contestatie care sa fie justificat cu documente si motivat pe baza de dispozitii legale, prin care sa combata si sa inlature stabilirea din oficiu a TVA in suma de x lei de catre organul fiscal, Serviciul solutionare contestatii din cadrul DGFP-MB nu se poate substitui contestatarei cu privire la motivele de fapt si de drept, care sunt elemente obligatorii si expres prevazute de art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul de procedura fiscala, republicat.

Invocarea faptului ca „decizia este eronat emisa intrucat nu exista debite neachitate” priveste stingerea obligatiei de plata neavand nicio relevanta in solutionarea cauzei privind stabilirea obligatiei de plata a TVA in suma de x lei.

In speta sunt incidente si dispozitiile art.213 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

“Art.213 - (1) În solutionarea contestatiei organul competent va verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestatiei se face în raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face în limitele sesizarii.”

Prin urmare, avand in vedere si prevederile art.213 alin.(5) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, unde se specifica: **“Organul de solutionare competent se va pronunta mai întâi asupra exceptiilor de procedura si asupra celor de fond, iar când se constata ca acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei”**, rezulta ca organul de solutionare a contestatiei nu va mai proceda la analiza pe fond a cauzei, drept pentru care contestatia formulata de SC X SA se va respinge ca nemotivata cu privire la TVA in suma de x lei stabilita de Administratia Finantelor Publice Sector 1 prin Decizia de impunere din oficiu nr.x/13.12.2012.

3.2. Referitor la dobanzile de intarziere in suma de x lei

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza accesorii in suma de x lei, in conditiile in care nu a efectuat plata la termenul scadent, iar pe de alta parte a efectuat plati in alt cont bugetar decat cel corect si a depus cerere de indreptare a erorilor materiale din documentele de plata dupa implinirea termenului de cinci ani de la data platii.

In fapt, prin decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/10.04.2013 s-au calculat accesorii aferente TVA si impozitului pe veniturile din activitati desfasurate in baza conventiilor/contractelor civile incheiate potrivit Codului civil, precum si a contractelor de agent in suma totala de **x lei** astfel:

-x lei - dobanzi de intarziere aferente TVA calculata pe perioada 27.08.2007-23.01.2009 asupra debitului individualizat prin decizia de impunere din oficiu nr.x/13.12.2012 prin care s-a stabilit obligatia de plata a TVA aferenta lunii iulie 2007 in suma de x lei, scadenta la 25.08.2007;

- x lei - dobanzi de intarziere aferente impozitului pe veniturile din activitati desfasurate in baza conventiilor/contractelor civile incheiate potrivit Codului civil calculata pe perioada 12.11.2012-05.04.2013 asupra debitelor individualizate prin declaratiile privind obligatiile de plata la bugetul general consolidat „100” pe lunile decembrie 2004, ianuarie 2005, aprilie 2005, octombrie 2006 inregistrate sub nr. x/25.01.2005, nr. x/22.02.2005, nr. x/19.05.2005 si nr.x/24.11.2006.

Referitor la TVA in suma de x lei, din fisa sintetica pe platitor emisa la data de 14.05.2013 reiese ca aceasta suma nu a fost achitata.

Referitor la impozitul pe pe veniturile din activitati desfasurate in baza conventiilor/contractelor civile incheiate potrivit Codului civil se retin urmatoarele:

-prin declaratia „100” nr. x/25.01.2005 cu scadenta la data de 25.01.2005, contestatara a declarat pentru luna decembrie 2004 obligatia de plata a sumei de x lei, din care suma de x lei

figureaza in fisa sintetica pe platitor emisa la data de 14.05.2013 ca obligatie de plata neachitata;

- prin declaratia „100” nr. x/22.02.2005 cu scadenta la data de 25.02.2005, contestatara a declarat obligatia de plata pentru luna ianuarie 2005 a sumei de x lei, din care suma de x lei figureaza in fisa sintetica pe platitor emisa la data de 14.05.2013 ca obligatie de plata neachitata;

- prin declaratia „100” nr. x/19.05.2005 cu scadenta la data de 25.05.2010, contestatara a declarat obligatia de plata pentru luna aprilie 2005 a sumei de x lei, din care suma de x lei figureaza in fisa sintetica pe platitor emisa la data de 14.05.2013 ca obligatie de plata neachitata.

De asemenea, din fisa sintetica pe platitor emisa la data de 14.05.2013 rezulta ca in contul impozitului pe venitul din valorificarea bunurilor in regim de consignatie s-au efectuat pe perioada 17.04.2004-11.05.2005 plati in suma totala de x lei, fara a fi evidentiata vreo obligatie de plata.

Contestatara a depus cererile inregistrate la Administratia Finantelor Publice sector 1 sub nr. x/17.01.2013, x/17.01.2013 si la Administratia Finantelor Publice sector 5 sub nr.x/08.04.2013 prin care a solicitat sa se transfere din contul impozitului pe venitul din valorificarea bunurilor in regim de consignatie platile in suma de x lei efectuate eronat in perioada 26.04.2005-11.05.2005, in contul impozitului pe veniturile din activitati desfasurate in baza conventiilor/contractelor civile incheiate potrivit Codului civil.

Cu adresa nr.xz/xz/08.05.2013, Administratia Finantelor Publice sector 5 a comunicat contestatarii faptul ca solicitarea privind transferul sumei de x lei nu poate fi solutionata intrucat a fost formulata in afara termenului de prescriere.

In drept, potrivit art. 22, art.84, art. 85, art. 86, art. 110, art.111 si art. 114 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare si Normelor metodologice de aplicare, aprobate prin HG nr.1050/2004:

Codul de procedura fiscala:

Art. 22 - Prin obligatii fiscale, în sensul prezentului cod, se înțelege:

(...) c) obligatia **de a plati la termenele legale** impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat;

d) obligatia de a plati majorari de întârziere, aferente impozitelor, taxelor, contributiilor si altor sume datorate bugetului general consolidat, denumite obligatii de plata accesorii."

Art. 84 - Declaratiile fiscale pot fi corectate de către contribuabil, din proprie initiativă."

Art. 85 - (1) Impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat **se stabilesc** astfel:

a) **prin declaratie fiscala, în conditiile art. 82 alin. (2) si art. 86 alin. (4);**

b) **prin decizie emisa de organul fiscal, în celelalte cazuri."**

Art.86 - (6) Decizia de impunere si decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii constituie si înstiintari de plata, de la data comunicarii acestora, în conditiile în care se stabilesc sume de plata."

Art.110 - (3) **Titlul de creanta este actul prin care se stabileste si se individualizeaza creanta fiscala,** întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptatite, potrivit legii."

Norme metodologice:

107.1. Titlul de creanta este actul prin care, potrivit legii, se stabileste si se individualizeaza obligatia de plata privind creantele fiscale, întocmit de organele competente sau de alte persoane îndreptatite potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

a) **decizia de impunere** emisa de organele competente, potrivit legii;

b) **declaratia fiscala**, angajamentul de plata sau documentul întocmit de platitor prin care acesta declara obligatiile fiscale, în cazul în care acestea se stabilesc de catre platitor, potrivit legii”.

“**Art.111** - (1) Creantele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevazute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementeaza.”

“**Art. 114** - (4) Pentru creanțele fiscale administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală și unitățile subordonate, organul fiscal, la cererea debitorului, va efectua îndreptarea erorilor din documentele de plată întocmite de acesta și va considera valabilă plata de la momentul efectuării acesteia, în suma și din contul debitorului înscrise în documentul de plată, cu condiția debitării contului acestuia și a creditării unui cont bugetar.”

“(6) **Cererea poate fi depusă în termen de 5 ani, sub sancțiunea decăderii. Termenul începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a efectuat plata.**

(7) Procedura de îndreptare a erorilor va fi aprobată prin ordin al ministrului economiei și finanțelor.”

În conformitate cu prevederile Procedurii de îndreptare a erorilor materiale din documentele de plată întocmite de debitori privind obligațiile fiscale aprobată prin OMEF nr.1311/2008:

“**1.1.** Îndreptarea erorilor materiale din documentele de plată întocmite de debitori se va face pe baza unei cereri depuse la organul fiscal competent, potrivit legii, conform prevederilor art. 114 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

1.2. Prezenta procedură de îndreptare a erorilor materiale din documentele de plată întocmite de contribuabil se aplică în următoarele situații:

a) plata obligațiilor fiscale s-a efectuat în alt cont bugetar decât cel corespunzător ori utilizând un cod fiscal eronat;(...)

4.3. Unitatea de trezorerie și contabilitate publică efectuează stornarea plății eronate și înregistrarea sumei în conturile bugetare corespunzătoare cu data plății indicată în anexa nr. 2 (...)

Potrivit precizării din anexa 2 data plății reprezintă data plății inițiale.

Având în vedere prevederile legale de mai sus, rezulta ca deciziile de impunere și declarațiile depuse de contribuabili reprezintă titluri de creanță prin care se stabilesc și se individualizează obligația de plată privind creanțele fiscale, motiv pentru care, organul fiscal are obligația de a le înregistra în baza sa de date.

Totodată, un contribuabil are obligația de a plăti distinct, la termenele legale, impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat, în speta TVA stabilită prin decizie de impunere din oficiu și impozitul pe veniturile din activități desfășurate în baza convențiilor/contractelor civile încheiate potrivit Codului civil, stabilit și individualizat prin declarațiile depuse.

În baza dispozițiilor legale invocate, în situația în care se constată erori în documentele de plată, contribuabilii pot solicita corectia documentelor de plată în termen de cinci ani de la data plății, care reprezintă termen de decădere.

Fata de cele prezentate și de documentele existente la dosarul cauzei rezulta următoarele:

- potrivit pct.3.1. din prezenta decizie contestată avea obligația de plată a TVA în suma de x lei stabilită prin decizia de impunere din oficiu nr.x/13.12.2012, cu scadența la 25.08.2007, dar nu a achitat această sumă;

- plățile în suma totală de x lei efectuate cu OP nr.x/26.04.2004 -x lei, x/11.05.2004 -x lei, x/16.06.2004 – x lei, x/09.07.2004 – x lei, x/10.08.2004, x/09.09.2004, x/22.10.2004, x/10.11.2004, x/10.12.2004 au fost întocmite eronat de contestată, înscriind în ordinele de

plata contul de virament al impozitului pe venitul din valorificarea bunurilor in regim de consignatie, iar contestatara nu a intreprins in termenul legal niciun demers in vederea corectarii acestor documente de plata ce trebuiau virate in contul impozitului pe veniturile din activitati desfasurate in baza conventiilor/contractelor civile incheiate potrivit Codului civil.

Referitor la modul de îndreptare a erorilor din documentele de plata întocmite de platitor, prin Codul de procedura fiscala se precizeaza ca aceasta se poate efectua de catre organul fiscal, la cererea debitorului, in acest caz plata fiind considerata valabila de la momentul efectuării acesteia, cu conditia **debitarii contului platitorului si a creditarii unui cont bugetar**.

In cazul in care platitorul mentioneaza alt cont bugetar decat cel corect, devin aplicabile dispozitiile art. 114 alin. 4 si 6 din Codul de Procedura Fiscala, potrivit carora, debitorul poate cere organului fiscal îndreptarea erorilor din documentele de plata in termen de 5 ani de la intocmirea lor, sub sanctiunea decaderii.

Daca cererea de indreptare a erorilor din documentele de plata se depune in termen de 5 ani, atunci plata va fi considerata ca facuta in termen (adica la momentul la care a fost platita), cu conditia debitarii contului contribuabilului si a creditarii unui cont bugetar.

Daca cererea se depune peste dupa implinirea termenului de 5 ani, atunci opereaza decaderea din dreptul de a solicita indreptarea, iar consecinta este ca sumele nu vor figura ca fiind achitate in contul bugetar corespunzator, iar obligatiile fiscale scadente vor fi considerate neachitate in termen, astfel incat organul fiscal va fi indreptatit sa stabileasca obligatii de plata accesorii potrivit art. 119 alin. 1 din Codul de Procedura Fiscala.

Intrucat contestatara nu a solicitat indreptarea erorilor din documentele de plata in termenul legal, acest aspect a condus la neinregistrarea platilor efectuate in contul bugetar corespunzator, respectiv la neachitarea integrala si la termen a obligatiilor fiscale datorate, declarate la impozitul pe veniturile din activitati desfasurate in baza conventiilor/contractelor civile incheiate potrivit Codului civil.

Astfel, in speta sunt aplicabile si prevederile art. 119 alin. (1) si art. 120 alin. (1) si (7) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicat aplicabil pana la 01.07.2010:

Art. 119 -(1) ***“Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de întârziere”***.

Art.120- (1) Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferentele suplimentare de creante fiscale rezultate din corectarea declaratiilor sau modificarea unei decizii de impunere, ***majorarile de intarziere se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale pentru care s-a stabilit diferenta si pana la data stingerii acesteia inclusiv***.

(...)

(7) Nivelul majorării de întârziere este de ***0,1%*** pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale. "

Alineatul (7) al art.120 din Codul de procedura fiscala, republicata a fost modificat prin punctul 2. din Ordonanța de urgență 88/2010 începând cu 01.10.2010 astfel:

“(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Urmare faptului ca SC X SA nu a achitat obligatiile fiscale stabilite atat prin decizia de impunere din oficiu “160” nr.x/28.12.2012 cat si a celor stabilite prin declaratiile fiscale “100”, organul fiscal a calculat in mod corect si legal accesorii aferente TVA si impozitului pe veniturile

din activitati desfasurate in baza conventiilor/contractelor civile incheiate potrivit Codului civil prin decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/10.04.2013.

Astfel, nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei afirmatia societatii privind achitarea integrala si la termen a obligatiilor datorate, avand in vedere urmatoarele considerente:

- nu a achitat TVA in suma de x lei pe perioada 27.08.2007-23.01.2009, nu a adus niciun argument ori document prin care sa argumenteze ca nu datoreaza accesorii in suma de x lei;

- desi considera ca prin documentele de plata anexate a achitat integral obligatiile declarate pe propria raspundere la impozitul pe veniturile din activitati desfasurate in baza conventiilor/contractelor civile incheiate potrivit Codului civil conform declaratiilor fiscale "100", platile invocate nu au fost efectuate in contul impozitului pe veniturile din activitati desfasurate in baza conventiilor/contractelor civile incheiate potrivit Codului civil, iar contestatara nu a corectat documentele de plata in interiorul termenului de prescriere.

Fata de cele prezentate nu poate fi retinuta pretentia contestatarii potrivit careia organul fiscal nu a dispus compensarea sau restituirea sumelor achitate in plus, intrucat eroarea contestatarii in intocmirea documentelor de plata nu poate fi transferata asupra organului fiscal, care nu are competenta legala sa intervina asupra incasarilor in trezorerie, sumele se incaseaza asa cum este dispus de banca platitorului si care se evidentiaza in evidenta pe platitor, asa cum au fost prelucrate documentele de plata, intocmite de contribuabili si operate de catre bancile contribuabililor.

Prin urmare, avand in vedere pe de o parte ca SC X SA nu si-a achitat la termenele scadente obligatiile fiscale declarate pe propria raspundere si nici a TVA stabilita prin decizia de impunere din oficiu, iar pe de alta parte potrivit dispozitiilor legale precitate pentru neachitarea sau achitarea cu intarziere a obligatiilor fiscale inregistrate in evidenta fiscala in baza declaratiilor fiscale si a declaratiei de impunere, aceasta datoreaza dobanzi de intarziere de la data scadentei pana la data stingerii prin plata efectuata a impozitului pe veniturile din activitati desfasurate in baza conventiilor/contractelor civile incheiate potrivit Codului civil si a taxei pe valoarea adaugata, conform principiului de drept *accessorium sequitur principalae*.

Fata de cele prezentate, contestatia formulata de SC X SA impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr.x/10.04.2013, urmeaza sa fie respinsa ca neintemeiata pentru accesorii in suma de x lei.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. pct. 2.5 si pct. 11.1. din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul Presedintelui A.N.A.F. nr. 450/2013, art.22, art.84, art. 85, art. 86, art. 110, art.111 si art. 114 art. 213 alin. (1), si (5) si art. 216 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata

DECIDE

Respinge contestatia formulata impotriva deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/10.04.2013 prin care Administratia Finantelor Publice sector 5 a stabilit in sarcina SC X SA obligatii plata accesorii in suma de x lei si a deciziei de impunere din oficiu "160" nr.x/28.12.2012 prin care Administratia Finantelor Publice sector 1 a stabilit in sarcina SC X SA TVA de plata in suma de x lei.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.

